

Pokyny

**Pokyny č. 5/2019 ke kritériím práva být zapomenut
v případech vyhledávačů podle nařízení GDPR
(část 1)**

Verze 2.0

Přijato dne 7. července 2020

Historie verzí

Verze 2.0	7. července 2020	Přijetí pokynů po veřejné konzultaci
Verze 1.1	17. února 2020	Menší opravy
Verze 1.0	2. prosince 2019	Přijetí pokynů k veřejné konzultaci

Obsah

Úvod	4
1 Důvody práva požádat o odstranění výsledků vyhledávání podle GDPR.....	6
1.1 Důvod 1: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že již není zapotřebí, aby provozovatel vyhledávače zpracovával osobní údaje (čl. 17 odst. 1 písm. a)).....	7
1.2 Důvod 2: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že subjekt údajů odvolá souhlas v případě, že je právním základem pro zpracování důvod uvedený v čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a) GDPR a kdy pro zpracování neexistuje žádný další právní základ (čl. 17 odst. 1 písm. b)).....	8
1.3 Důvod 3: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že subjekt údajů uplatnil své právo vznést námitku proti zpracování svých osobních údajů (čl. 17 odst. 1 písm. c))...	8
1.4 Důvod 4: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že osobní údaje byly zpracovány protiprávně (čl. 17 odst. 1 písm. d)).....	9
1.5 Důvod 5: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že osobní údaje musí být vymazány ke splnění právní povinnosti (čl. 17 odst. 1 písm. e)).....	10
1.6 Důvod 6: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že osobní údaje byly shromážděny v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti dítěti (čl. 17 odst. 1 písm. f))	10
2 Výjimky z práva požádat o odstranění výsledků vyhledávání podle čl. 17 odst. 3.....	11
2.1 Zpracování je nezbytné pro výkon práva na svobodu projevu a informací	11
2.2 Zpracování je nezbytné ke splnění právní povinnosti, které podléhá správce, nebo ke splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci svěřené správci	13
2.2.1 Právní povinnost.....	13
2.2.2 Plnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci.....	14
2.3 Důvody veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví	15
2.4 Účely archivace ve veřejném zájmu, účely vědeckého či historického výzkumu či statistické účely v souladu s čl. 89 odst. 1, pokud je pravděpodobné, že by právo uvedené v odstavci 1 znemožnilo nebo vážně ohrozilo splnění cílů uvedeného zpracování	16
2.5 Určení, výkon nebo obhajoba právních nároků	16

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

s ohledem na čl. 70 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“),

s ohledem na Dohodu o EHP a zejména přílohu XI a protokol 37 k uvedené dohodě ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018¹,

s ohledem na články 12 a 22 svého jednacího řádu,

PŘIJAL TYTO POKYNY

ÚVOD

1. V návaznosti na rozsudek „Costeja“ Soudního dvora Evropské unie („SDEU“) ze dne 13. května 2014² má subjekt údajů právo požádat provozovatele internetového vyhledávače („provozovatel vyhledávače“)³, aby vymazal ze zobrazovaného seznamu výsledků vyhledávání provedeného na základě jména osoby jeden nebo více odkazů na internetové stránky.
2. Podle zprávy o transparentnosti společnosti Google⁴ se procentní podíl adres URL, které společnost Google neodstranila z výsledků vyhledávání, v průběhu posledních pěti let od uvedeného rozsudku nezvýšil. Avšak v návaznosti na rozsudek Soudního dvora Evropské unie se zdá, že subjekty údajů si jsou více vědomy svého práva podat stížnost na zamítnutí žádosti o odstranění výsledků vyhledávání, jelikož dozorové orgány zaznamenaly nárůst počtu stížností týkajících se zamítnutí žádostí o odstranění odkazů ze seznamu výsledků ze strany provozovatelů vyhledávačů.
3. Evropský sbor pro ochranu údajů (dále jen „EDPB“) připravuje v souladu se svým akčním plánem pokyny k článku 17 obecného nařízení o ochraně údajů („GDPR“). Do doby, než bude dokončena příprava těchto pokynů, jsou dozorové orgány povinny nadále v co největší míře a v co nejkratších termínech vyřizovat a posuzovat stížnosti subjektů údajů.
4. Cílem tohoto dokumentu je v souladu s tím interpretovat právo být zapomenut v případech vyhledávačů na podkladu ustanovení článku 17 GDPR („**právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání**“). Právo být zapomenut bylo totiž v rámci článku 17 GDPR specificky uzákoněno s cílem zohlednit právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání stanovené v rozsudku „Costeja“.
5. Nicméně na základě směrnice 95/46/ES ze dne 24. října 1995 (dále jen „**směrnice**“) a podle vyjádření SDEU ve výše uvedeném rozsudku „Costeja“⁵ souvisí právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání

¹ Pokud se v těchto pokynech hovoří o „členských státech“, rozumějí se tím „členské státy EHP“.

² SDEU, věc C-131/12, Google Spain SL a Google Inc. v Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) a Mario Costeja González, rozsudek ze dne 13. května 2014.

³ Včetně internetových archivů, jakým je archive.org.

⁴ <https://transparencyreport.google.com/eu-privacy/overview?hl=cs>.

⁵ SDEU, věc C-131/12, rozsudek ze dne 13. května 2014, bod 88: „Čl. 12 písm. b) a čl. 14 odst. 1 písm. a) směrnice 95/46 musí být vykládána v tom smyslu, že za účelem respektování práv stanovených v uvedených ustanoveních, a pokud jsou v nich stanovené podmínky skutečně splněny, musí provozovatel vyhledávače vymazat ze zobrazeného seznamu výsledků

se dvěma právy (právo vznést námitku a právo na výmaz podle GDPR). Použití článku 21 je totiž výslovně stanoveno jako třetí důvod pro právo na výmaz. Důsledkem toho je, že jako právní základ žádostí o odstranění výsledků vyhledávání mohou soužit jak ustanovení článku 17, tak ustanovení článku 21 GDPR. Právo vznést námitku a právo na výmaz již byly přiznány směrnicí. Nicméně, jak bude vysvětleno níže, text GDPR vyžaduje úpravu výkladu těchto práv.

6. Úvodem je třeba předeslat, že ačkoli článek 17 GDPR platí pro všechny správce údajů, tento dokument se zaměřuje pouze na zpracování prováděné provozovateli vyhledávačů a na žádosti o odstranění výsledků vyhledávání podané subjekty údajů.
7. Při uplatňování článku 17 GDPR v souvislosti se zpracováním údajů provozovateli vyhledávačů je nutné si vyjasnit některé otázky. V tomto ohledu je zapotřebí konstatovat, že zpracování osobních údajů prováděné v rámci činnosti provozovatele vyhledávače je nutné odlišit od zpracování prováděného subjekty, které zveřejňují internetové stránky třetích stran, jako jsou sdělovací prostředky, které poskytují novinový obsah on-line⁶.
8. Pokud se subjekt údajů domůže odstranění konkrétního obsahu ze seznamu výsledků vyhledávání, bude to znamenat výmaz konkrétního obsahu, který se týká tohoto subjektu údajů, ze seznamu výsledků vyhledávání, pokud je vyhledávání zásadně založeno na jeho jménu. Samotný obsah ale bude i nadále dostupný na základě zadání jiných kritérií vyhledávání.
9. Žádost o odstranění ze seznamu výsledků vyhledávání nepovede k úplnému vymazání osobních údajů. Osobní údaje totiž nebudou vymazány ani ze zdrojové internetové stránky, ani z indexu a mezipaměti provozovatele vyhledávače. Subjekt údajů se může například domáhat, aby byly z indexu vyhledávače vymazány osobní údaje, které pocházejí ze sdělovacího prostředku, například z novinového článku. V tomto případě může být odkaz na osobní údaje odstraněn z výsledků vyhledávání. Nad dotyčným článkem ale bude mít i nadále kontrolu příslušný sdělovací prostředek a samotný článek tedy může být i nadále přístupný a dostupný veřejnosti, i když se již nebude zobrazovat ve výsledcích vyhledávání na základě dotazů, které zpravidla obsahují jméno subjektu údajů.
10. Provozovatelé vyhledávačů ale nejsou obecně vyňati z povinnosti zajistit úplný výmaz. V některých výjimečných případech budou muset provést skutečný a úplný výmaz ve svých indexech nebo mezipamětech. Například v případě, že by provozovatelé vyhledávačů přestali respektovat žádosti robots.txt implementované původním zveřejňujícím subjektem, měli by ve skutečnosti povinnost zajistit úplný výmaz URL odkazující na daný obsah, nikoli pouze povinnost odstranit výsledky vyhledávání, což by bylo založeno převážně na jménu subjektu údajů.
11. Tento dokument se zaměřuje na dvě témata. První téma se týká důvodů, kterých se může subjekt údajů dovolávat ve své žádosti o odstranění výsledků vyhledávání zaslané provozovateli vyhledávače na základě čl. 17 odst. 1 GDPR. Druhé téma se týká výjimek z práva požádat o odstranění výsledků vyhledávání podle čl. 17 odst. 3 GDPR. Tento dokument bude doplněn o přílohu, která se bude zabývat posouzením kritérií pro vyřizování stížností proti zamítnutí žádostí o odstranění výsledků vyhledávání.

vyhledávání provedeného na základě jména osoby odkazy na internetové stránky zveřejněné třetími osobami a obsahující informace týkající se této osoby rovněž v případě, že toto jméno nebo tyto informace nebyly předtím nebo současně vymazány z uvedených internetových stránek, a to případně i tehdy, jestliže je jejich zveřejnění na uvedených stránkách samo o sobě v souladu se zákonem“.

⁶ SDEU, věc C 131/12, rozsudek ze dne 13. května 2014; Evropský soud pro lidská práva (ESLP), „M.L. a W.W. vs Německo“, 28. června 2018.

12. Tento dokument se nezabývá ustanovením čl. 17 odst. 2⁷ GDPR. Uvedený článek totiž požaduje, aby správci údajů, kteří zveřejnili osobní údaje, informovali správce, kteří tyto osobní údaje následně opětně použili prostřednictvím odkazů, kopií či replikací. Tato informační povinnost se nevztahuje na provozovatele vyhledávačů, kteří narazí na informace obsahující osobní údaje, jež byly zveřejněny nebo umístěny na internet třetími stranami, automaticky je indexují, dočasně uloží a v určitém pořadí je zpřístupní uživatelům internetu⁸. Kromě toho tato povinnost neznámá, že provozovatelé vyhledávačů, kteří obdrželi žádost subjektu údajů o odstranění výsledků vyhledávání, musí informovat třetí stranu, která tyto informace zveřejnila na internetu. Smyslem této povinnosti je přisoudit větší odpovědnost původním správcům a pokusit se zamezit exponenciálnímu růstu podnětů subjektů údajů. V tomto ohledu i nadále platí konstatování pracovní skupiny podle článku 29, podle kterého by provozovatelé vyhledávačů „neměli mít obecně povinnost informovat správce internetových stránek, kterých se týká odstranění výsledků vyhledávání, o tom, že na některé internetové stránky nelze v reakci na konkrétní dotaz získat přístup z vyhledávače“, protože „taková komunikace nemá právní oporu v právních předpisech EU o ochraně osobních údajů“⁹. Rovněž se počítá s tím, že ohledně ustanovení čl. 17 odst. 2 GDPR budou vypracovány zvláštní pokyny.

1 DŮVODY PRÁVA POŽÁDAT O ODSTRANĚNÍ VÝSLEDKŮ VYHLEDÁVÁNÍ PODLE GDPR

13. Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání podle článku 17 GDPR nic nemění na zjištěných v rámci rozsudku „Costeja“, ve kterém Soudní dvůr rozhodl, že žádost o odstranění výsledků vyhledávání je založena na právu na opravu/výmaz a na právu vznést námitku podle článku 12 a článku 14 směrnice.
14. Ustanovení čl. 17 odst. 1 stanoví obecnou zásadu platnou pro výmaz údajů v těchto šesti případech:
- osobní údaje již nejsou potřebné pro účely, pro které byly shromážděny nebo jinak zpracovány (čl. 17 odst. 1 písm. a));
 - subjekt údajů odvolá souhlas, na jehož základě byly údaje zpracovány (čl. 17 odst. 1 písm. b));
 - subjekt údajů uplatnil právo vznést námitku proti zpracování jeho osobních údajů podle čl. 21 odst. 1 a čl. 21 odst. 2 GDPR;
 - osobní údaje byly zpracovány protiprávně (čl. 17 odst. 1 písm. d));
 - osobní údaje musí být vymazány ke splnění právní povinnosti (čl. 17 odst. 1 písm. e));
 - osobní údaje byly shromážděny v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti nezletilé osobě (ustanovení čl. 17 odst. 1 písm. f), které odkazuje na ustanovení čl. 8 odst. 1).
15. Ačkoli teoreticky jsou použitelné všechny důvody uvedené v článku 17, pokud jde o odstranění výsledků vyhledávání, některé z nich budou v praxi připadat v úvahu jen zřídka nebo nebudou vůbec připadat v úvahu, například v případě odvolání souhlasu (viz důvod 2 níže).

⁷ Nařízení 2016/679 (GDPR), čl. 17 odst. 2: „Jestliže správce osobní údaje zveřejnil a je povinen je podle odstavce 1 vymazat, přijme s ohledem na dostupnou technologii a náklady na provedení přiměřené kroky, včetně technických opatření, aby informoval správce, kteří tyto osobní údaje zpracovávají, že je subjekt údajů žádá, aby vymazali veškeré odkazy na tyto osobní údaje, jejich kopie či replikace.“

⁸ Viz SDEU, věc C-136/17, GC a další v. CNIL, rozsudek ze dne 24. září 2019, bod 35, a věc C-131/12, rozsudek ze dne 13. května 2014, bod 41.

⁹ Pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená podle článku 29, „Pokyny pro provádění rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci „Google Spain a Inc. v. Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) a Mario Costeja González“ C-131/12, WP 225, 26. listopadu 2014, s. 23.

16. Subjekt údajů by však mohl požádat provozovatele vyhledávače o odstranění výsledků vyhledávání na základě více než jednoho důvodu. Subjekt údajů by například mohl požádat o odstranění výsledků vyhledávání, protože se domnívá, že není nezbytné, aby byly jeho osobní údaje nadále zpracovány ve vyhledávači (čl. 17 odst. 1 písm. a), a rovněž by mohl uplatnit své právo vznést námitku proti zpracování na základě čl. 21 odst. 1 GDPR (čl. 17 odst. 1 písm. c)).
17. Aby mohly dozorové orgány posoudit stížnosti týkající se provozovatelů vyhledávačů, kteří odmítli vymazat konkrétní výsledek vyhledávání podle článku 17 GDPR, měly by stanovit, zda by měl být z výsledků vyhledávání odstraněn obsah, na který odkazuje příslušná adresa URL, či nikoli. Ve své analýze podstaty stížnosti by tedy měly přihlídnout k povaze obsahu poskytovaného osobami zveřejňujícími internetové stránky třetích stran.
- 1.1 Důvod 1: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že již není zapotřebí, aby provozovatel vyhledávače zpracovával osobní údaje (čl. 17 odst. 1 písm. a))
18. Podle ustanovení čl. 17 odst. 1 písm. a) GDPR je subjekt údajů oprávněn v návaznosti na vyhledávání zpravidla založeného na jeho jménu požádat provozovatele vyhledávače, aby vymazal určitý obsah z výsledků vyhledávání, pokud osobní údaje subjektu údajů zobrazené mezi výsledky tohoto vyhledávání již nejsou potřebné ve vztahu k účelům jejich zpracování ve vyhledávači.
19. Toto ustanovení umožňuje subjektu údajů požádat, aby z výsledků vyhledávání odstranil osobní údaje, které se ho týkají a které byly zpřístupněny na dobu delší, než je nezbytné pro jejich zpracování provozovatelem vyhledávače. Toto zpracování ale probíhá zejména za účelem usnadnění přístupu k informacím pro uživatele internetu. V souvislosti s právem požádat o odstranění výsledků vyhledávání musí být zajištěna rovnováha mezi ochranou soukromí a zájmem uživatelů internetu na přístupu k informacím. Zejména je třeba posoudit, zda se osobní údaje v průběhu času nestaly neaktuálními nebo zda nebyly aktualizovány.
20. Subjekt údajů může například uplatnit své právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání podle čl. 17 odst. 1 písm. a), pokud:
- byly informace o něm, které má společnost v držení, odstraněny z veřejného rejstříku,
 - odkaz na internetové stránky obchodní společnosti obsahuje jeho kontaktní údaje, ačkoli v této firmě již nepracuje,
 - musí být informace zveřejněny na internetu po dobu několika let v rámci plnění právní povinnosti, a zůstaly tam po dobu delší, než je lhůta stanovená právními předpisy.
21. Jak dokládají tyto příklady, subjekt údajů může zejména požádat o odstranění výsledků vyhledávání, pokud se osobní údaje staly zjevně nepřesnými v důsledku plynutí času nebo pokud se staly neaktuálními. Takové posouzení bude mimochodem záviset na účelech původního zpracování. Při své analýze žádostí o odstranění výsledků vyhledávání podle čl. 17 odst. 1 písm. a) GDPR by tedy dozorové orgány měly přihlížet i k původním dobám uchování osobních údajů, pokud jsou stanoveny.

1.2 Důvod 2: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že subjekt údajů odvolá souhlas v případě, že je právním základem pro zpracování důvod uvedený v čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a) GDPR a kdy pro zpracování neexistuje žádný další právní základ (čl. 17 odst. 1 písm. b))

22. Podle čl. 17 odst. 1 písm. b) GDPR se subjekt údajů může domoci výmazu osobních údajů, které se ho týkají, pokud odvolá souhlas se zpracováním.
23. V případě odstranění výsledků vyhledávání by to znamenalo, že provozovatel vyhledávače by se jako zákonného základu zpracování osobních údajů dovolával souhlasu subjektu údajů s jejich zpracováním. Ustanovení čl. 17 odst. 1 GDPR skutečně vyvolává otázku, o jaký zákonný základ zpracování se opírá provozovatel vyhledávače, když zobrazuje výsledky vyhledávání, které obsahují osobní údaje.
24. Z tohoto důvodu se jeví jako nepravděpodobné, že by subjekt údajů podal žádost o odstranění výsledků na základě toho, že hodlá odvolat souhlas, protože správcem, kterému subjekt údajů svůj souhlas udělil, je osoba zveřejňující internetové stránky, nikoli provozovatel vyhledávače, který údaje indexuje. Tento výklad podpořil SDEU ve svém rozsudku C-136-17 ze dne 24. září 2019 („**rozsudek Google 2**“).¹⁰ Soudní dvůr uvádí, že „(...) tento souhlas musí být „konkrétní“, a musí být tedy dán konkrétně ke zpracování údajů v rámci provozování vyhledávače (...). V praxi si přitom lze jen obtížně představit (...), že bude provozovatel vyhledávače získávat výslovný souhlas od subjektů údajů před tím, než pro účely tvorby odkazů zpracuje jejich osobní údaje. Jak v každém případě (...), samotná skutečnost, že osoba podá žádost o odstranění odkazu, v zásadě znamená, že přinejmenším k datu podání této žádosti již nesouhlasí se zpracováním svých údajů, které provádí provozovatel vyhledávače.“
25. Ovšem v případě, že by subjekt údajů odvolal svůj souhlas s používáním svých údajů na konkrétní internetové stránce, měla by osoba, která původně zveřejnila tyto internetové stránky, na základě čl. 17 odst. 2 GDPR informovat provozovatele vyhledávačů, kteří tyto údaje indexovali. Subjekt údajů by tak i nadále měl nárok na odstranění výsledků vyhledávání s jeho osobními údaji, ale v tomto případě na základě ustanovení čl. 17 odst. 1 písm. c).

1.3 Důvod 3: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že subjekt údajů uplatnil své právo vznést námitku proti zpracování svých osobních údajů (čl. 17 odst. 1 písm. c))

26. Podle čl. 17 odst. 1 písm. c) GDPR se může subjekt údajů u provozovatele vyhledávače domoci výmazu osobních údajů, které se jej týkají, pokud proti zpracování těchto údajů vznese námitku podle čl. 21 odst. 1 GDPR a pokud a straně správce údajů neexistují převažující oprávněné důvody pro jejich zpracování.
27. Právo vznést námitku skýtá subjektům údajů silnější záruky, protože neomezuje důvody, na jejichž základě mohou subjekty údajů požadovat odstranění výsledků vyhledávání, jako je tomu v případě ustanovení čl. 17 odst. 1 GDPR.
28. Právo vznést námitku proti zpracování je stanoveno v článku 14 směrnice¹¹ a od rozsudku „Costeja“ představuje důvod, o který lze opřít žádost o odstranění výsledků vyhledávání. Ovšem z rozdílného znění článku 21 GDPR a článku 14 směrnice vyplývá, že rozdíly se mohou projevit i při jejich použití.

¹⁰ SDEU, případ C-136/17, Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL) v. Google LLC, rozsudek ze dne 24. září 2019.

¹¹ Směrnice 95/46/ES, článek 14: „Členské státy přiznávají subjektu údajů právo: a) alespoň v případech uvedených v čl. 7 písm. e) a f) vznést kdykoli z vážných a legitimních důvodů souvisejících s jeho osobní situací námitku proti zpracování osobních

29. Podle směrnice musel subjekt údajů opřít svou žádost „o *vážné a legitimní důvody související s jeho osobní situací*“. Pokud jde o GDPR, může subjekt údajů vznést námitku proti zpracování „z *důvodů týkajících se jeho konkrétní situace*“. Nemusí již tedy prokazovat „*vážné a legitimní důvody*“.
30. GDPR tak obrací důkazní břemeno a formuluje domněnku svědčící subjektu údajů tím, že naopak stanoví správci povinnost prokázat „*vážné a legitimní důvody pro zpracování*“ (čl. 21 odst. 1). Z toho plyne, že pokud provozovatel vyhledávače obdrží žádost o odstranění výsledku vyhledávání na základě konkrétní situace subjektu údajů, je momentálně podle ustanovení čl. 17 odst. 1 písm. c) povinen vymazat příslušné osobní údaje, pokud neprokáže „*převažující oprávněné důvody*“ pro zobrazení tohoto konkrétního výsledku vyhledávání, které při jejich posuzování ve spojení s čl. 21 odst. 1 představují „*závažné oprávněné důvody(...), které převažují nad zájmy nebo právy a svobodami subjektu údajů*“. Provozovatel vyhledávače může určit jakékoli „*převažující oprávněné důvody*“, včetně případné výjimky podle čl. 17 odst. 3 GDPR. Pokud ale provozovatel vyhledávače neprokáže existenci převažujících oprávněných důvodů, je subjekt údajů oprávněn vymoci si odstranění výsledků vyhledávání podle čl. 17 odst. 1 písm. c) GDPR. Žádosti o odstranění výsledků vyhledávání vlastně momentálně znamenají vyvažování důvodů souvisejících s konkrétní situací subjektu údajů a vážných a legitimních důvodů na straně provozovatele vyhledávače. Pro praktické aspekty tohoto posuzování může být relevantní vyvažování ochrany soukromí a zájmů uživatelů internetu na přístup k informacím podle rozhodnutí SDEU v rozsudku „Costeja“, stejně tak jako vyvažování, se kterým pracuje Evropský soud pro lidská práva (ESLP) v záležitostech tisku.
31. Provozovatelé vyhledávačů a dozorové orgány proto mohou i nadále při posuzování žádostí o odstranění výsledků vyhledávání na základě práva vznést námitku (čl. 17 odst. 1 písm. c)) uplatňovat kritéria pro odstranění výsledků vyhledávání vypracovaná pracovní skupinou zřízenou podle článku 29 v pokynech k provádění rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci „Google Spain a Inc. v. Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) a Mario Costeja González“ C-131/12.
32. V tomto ohledu bude základem žádosti o vymazání výsledků vyhledávání „*konkrétní situace*“ subjektu údajů (výsledek vyhledávání například škodí subjektu údajů, který se uchází o zaměstnání, nebo podryvá jeho pověst v osobním životě), a bude k ní přihlédnuto při vyvažování osobních práv a práva na informace nad rámec klasických kritérií pro vyřizování žádostí o odstranění výsledků vyhledávání, jako například:
- subjekt údajů nezastává úlohu ve veřejném životě,
 - dotyčné informace nesouvisí s jeho pracovním životem, ale ovlivňují jeho soukromí,
 - dané informace podle rozhodnutí soudu naplňují podstatu nenávisného projevu, pomluvy, urážky na cti nebo podobných deliktů v oblasti projevům proti subjektu údajů,
 - dané údaje se jeví jako ověřený fakt, ale jsou věcně nepřesné,
 - údaje se týkají poměrně méně závažného trestného činu, ke kterému došlo před dlouhou dobou, a subjektu údajů způsobují újmu.
33. Na posouzení těchto kritérií ale nedojde, pokud nebude existovat důkaz o vážných a oprávněných důvodech pro zamítnutí žádosti.

1.4 Důvod 4: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že osobní údaje byly zpracovány protiprávně (čl. 17 odst. 1 písm. d))

údajů, které se ho týkají, ledaže vnitrostátní právo stanoví jinak. Je-li námitka oprávněná, nesmí se zpracování zahájené správcem těchto údajů nadále týkat“.

34. Podle čl. 17 odst. 1 písm. d) GDPR může subjekt požadovat výmaz osobních údajů, které se ho týkají, v případě, že byly zpracovány protiprávně.
35. Pojem protiprávního zpracování bude nejprve vyložen na podkladu článku 6 GDPR, který se zabývá zákonností zpracování. Pro účely tohoto výkladu mohou posloužit ostatní zásady zakotvené v GDPR (například zásady uvedené v článku 5 GDPR nebo v ostatních ustanoveních kapitoly II).
36. Poté bude pojem vyložen široce jako porušení jiného právního předpisu než GDPR. Takový výklad jsou povinny objektivně provést dozorové orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo na základě soudního rozhodnutí. Například žádosti o výmaz bude vyhověno v případě, že bylo zobrazování osobních údajů výslovně zakázáno soudním příkazem.

V případech, kdy provozovatel vyhledávače není s to prokázat právní základ pro své zpracování, může žádost o odstranění výsledků vyhledávání spadat do působnosti ustanovení čl. 17 odst. 1 písm. d) GDPR, protože zpracování osobních údajů je v takových případech nutno považovat za protiprávní. Je ale nutné podotknout, že i v případě protiprávnosti původního zpracování je subjekt údajů podle ustanovení čl. 17 odst. 1 písm. c) GDPR oprávněn požadovat odstranění výsledků vyhledávání.

1.5 Důvod 5: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že osobní údaje musí být vymazány ke splnění právní povinnosti (čl. 17 odst. 1 písm. e))

37. Podle čl. 17 odst. 1 písm. e) GDPR je subjekt údajů oprávněn požádat provozovatele vyhledávače o odstranění jednoho nebo více výsledků vyhledávání v případě, že musí být osobní údaje vymazány ke splnění právní povinnosti stanovené v právu Unie nebo členského státu, které se na provozovatele vyhledávače vztahuje.
38. Splnění právní povinnosti může vyplývat ze soudního příkazu, výslovného požadavku vnitrostátních právních předpisů nebo z právních předpisů EU ve formě „právní povinnosti výmazu“, nebo z pouhého překročení doby uchovávání provozovatelem vyhledávače. Ilustrovat to lze na příkladu, kdy text stanoví dobu uchovávání, která ale nebyla dodržena (tato hypotéza se ale týká především veřejných souborů). Zde bychom mohli možná hovořit i o případě, kdy by byly k dispozici neanonymizované nebo identifikační údaje ve formě veřejně přístupných dat.

1.6 Důvod 6: Právo požádat o odstranění výsledků vyhledávání v případě, že osobní údaje byly shromážděny v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti dítěti (čl. 17 odst. 1 písm. f))

39. Podle čl. 17 odst. 1 písm. f) GDPR je subjekt údajů oprávněn požádat provozovatele vyhledávače o odstranění jednoho nebo více výsledků vyhledávání, pokud byly dotyčné osobní údaje shromážděny v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti dítěti podle čl. 8 odst. 1 GDPR.
40. Tento článek se vztahuje pouze na přímé poskytování služeb informační společnosti, nikoli na jakékoli jiné druhy zpracování. GDPR nevymezuje služby informační společnosti. Namísto toho odkazuje na stávající definice v právu EU¹². Ve výkladu nastávají určité obtíže, protože 18. bod odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 obsahuje definici pojmu „*přímé poskytování služeb informační společnosti*“, která je zároveň široká i nejednoznačná. Zejména uvádí, že tyto služby „*zahrnují širokou škálu hospodářských činností, které probíhají on-line*“, ale upřesňuje, že se neomezují výhradně na „*služby umožňující uzavírání smluv on-line, ale vztahují se rovněž, pokud*

¹² Konkrétně čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (kodifikace).

jde o hospodářskou činnost, na služby, které nehradí ti, kdo je přijímají, jako např. služby poskytující informace on-line nebo obchodní sdělení nebo ty služby, které poskytují nástroje umožňující vyhledávání dat, přístup k datům a získávání dat“, a nastiňuje kritéria hospodářské činnosti.

41. Z výše uvedeného vyplývá, že činnosti poskytovatelů vyhledávačů nejspíš spadají pod definici přímého poskytování služeb informační společnosti. Nicméně provozovatelé vyhledávačů nepátrají po tom, zda se osobní údaje, které indexují, týkají dítěte, či nikoli. Přesto by vzhledem ke svým konkrétním povinnostem a s výhradou použití ustanovení čl. 17 odst. 3 nařízení byli povinni odstranit ze seznamu výsledků obsah týkající se dítěte podle čl. 17 odst. 1 písm. c) GDPR s uznáním, že být dítětem je platný „důvod týkající se jeho konkrétní situace“ (článek 21 GDPR) a že „děti zasluhují zvláštní ochranu osobních údajů“ (38. bod odůvodnění GDPR). V takovém případě musí být přihlédnuto k souvislostem shromažďování osobních údajů původním správcem. Datum zahájení zpracování původními internetovými stránkami musí být zohledněno, zejména pokud subjekt údajů požaduje odstranění obsahu ze seznamu výsledků vyhledávání.

2 VÝJIMKY Z PRÁVA POŽÁDAT O ODSTRANĚNÍ VÝSLEDKŮ VYHLEDÁVÁNÍ PODLE ČL. 17 ODS. 3

42. Ustanovení čl. 17 odst. 3 GDPR stanoví, že odst. 1 a 2 čl. 17 GDPR se nepoužijí, pokud je zpracování nezbytné:
- a. pro výkon práva na svobodu projevu a informace (čl. 17 odst. 3 písm. a));
 - b. pro splnění právní povinnosti, jež vyžaduje zpracování podle práva Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje, nebo pro splnění úkolu provedeného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen (čl. 17 odst. 3 písm. b));
 - c. z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví v souladu s čl. 9 odst. 2 písm. h) a i) a čl. 9 odst. 3 (čl. 17 odst. 3 písm. c));
 - d. pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu či pro statistické účely v souladu s čl. 89 odst. 1, pokud je pravděpodobné, že by právo uvedené v odstavci 1 znemožnilo nebo vážně ohrozilo splnění cílů uvedeného zpracování (čl. 17 odst. 3 písm. d)); nebo
 - e. pro určení, výkon nebo obhajobu právních nároků (čl. 17 odst. 3 písm. e)).
43. Cílem této části je doložit, že v případě žádosti o odstranění výsledků vyhledávání se nezdá jako vhodná většina výjimek podle čl. 17 odst. 3 GDPR. Tato nevhodnost svědčí v případě žádostí o odstranění výsledků vyhledávání ve prospěch použití článku 21 GDPR. V každém případě je třeba mít na paměti, že výjimky stanovené v čl. 17 odst. 3 GDPR lze použít jako vážné a legitimní důvody podle čl. 17 odst. 1 písm. c) GDPR.

2.1 Zpracování je nezbytné pro výkon práva na svobodu projevu a informací

44. Tuto výjimku z použití ustanovení čl. 17 odst. 1 GDPR je nutné vykládat a uplatňovat v souvislosti se znaky, které definují výmaz. Ustanovení čl. 17 odst. 1 GDPR se popisuje jako jasné a bezpodmínečné pověření adresované správcům. Jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 17 odst. 1 GDPR, správce „*má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat*“. Nicméně to není absolutní právo. Výjimky z čl. 17 odst. 3 GDPR určují případy, ve kterých tato povinnost neplatí.

45. Rovnováha mezi ochranou práv zúčastněných stran a svobodou projevu, včetně volného přístupu k informacím, je však nedílnou součástí ustanovení článku 17 GDPR.
46. Soudní dvůr EU v rozsudku „Costeja“ uznal a nedávno v rozsudku „Google 2“ zopakoval, že zpracování prováděné poskytovatelem vyhledávače může mít významný dopad na základní práva na soukromí a právní předpisy v oblasti ochrany osobních údajů, pokud je vyhledávání prováděno na základě jména subjektu údajů.
47. Při vyvažování práv a svobod subjektů údajů a zájmů uživatelů internetu na přístupu k informacím prostřednictvím provozovatele vyhledávače Soudní dvůr seznal, že *„ačkoli práva subjektu údajů chráněná těmito články mají obecně přednost před právem uživatelů internetu na svobodu informací, jejich vyvážení může v konkrétním případě záviset na povaze dotčené informace a její citlivosti v souvislosti se soukromím subjektu údajů, jakož i na zájmu veřejnosti mít k této informaci přístup, jenž se může lišit zejména v závislosti na úloze, kterou má subjekt údajů ve veřejném životě.“*¹³
48. Soudní dvůr rovněž shledal, že práva subjektů údajů zpravidla¹⁴ převáží nad zájmem uživatelů internetu na tom, aby měli prostřednictvím provozovatele vyhledávače přístup k těmto informacím. Označil ale několik faktorů, které mohou tento závěr ovlivnit. Patří mezi ně: povaha informací nebo jejich citlivost a zejména zájem uživatelů internetu na přístupu k informacím, zájem, který se může lišit v závislosti na úloze, kterou zúčastněná strana zastává ve veřejném životě.
49. Z analýzy odstraňování výsledků vyhledávání provedené Soudním dvorem vyplývá, že při posuzování žádostí o odstranění výsledků vyhledávání musí provozovatel vyhledávače při rozhodování o tom, zda budou výsledky vyhledávání zachovány nebo blokovány nutně přihlížet i tomu, jaký by mělo rozhodnutí o jejich odstranění dopad na přístup uživatelů internetu k informacím¹⁵. Tento dopad nemusí nutně znamenat zamítnutí žádosti o odstranění výsledků vyhledávání. Jak potvrdil Soudní dvůr, musí být takový zásah do základních práv subjektu údajů odůvodněn převažujícím zájmem široké veřejnosti na přístupu k dotčným informacím.
50. Účetní dvůr rovněž od sebe odlišil legitimitu, která svědčí subjektu zveřejňujícímu internetové stránky, který šíří dané informace, a legitimitu provozovatele vyhledávače. Účetní dvůr uznal, že činnost subjektu zveřejňujícího internetové stránky může být prováděna výhradně za účelem novinářské činnosti. V takovém případě by subjektu zveřejňujícímu internetové stránky svědčily výjimky, které členské státy v těchto případech stanovily na základě článku 9 směrnice (aktuálně čl. 85 odst. 2 GDPR). V tomto ohledu uvádí ESLP ve svém rozsudku ve věci „M.L. a W.W. vs Německo“ ze dne 28. června 2018, že vyvažování dotčených zájmů může vést k různým výsledkům v závislosti na příslušném požadavku (přičemž rozlišuje mezi i) žádostí o výmaz podanou proti původnímu zveřejňujícímu subjektu, jehož činnost tvoří samotné jádro toho, co má svoboda projevu za cíl chránit, a ii) žádostí podanou proti vyhledávači, jehož prvotním zájmem není zveřejňovat původní informace o subjektu údajů, ale zejména umožnit zjištění všech dostupných informací o této osobě a tím pádem sestavení jejího profilu).
51. Tyto aspekty by měly být posuzovány při respektování článku 17 GDPR, protože v uvedených rozhodnutích musí být práva subjektů údajů, které požádaly o odstranění výsledků vyhledávání, vyvažována se zájmy uživatelů internetu na přístupu k informacím.
52. Jak objasnil SDEU ve svém rozsudku „Google 2“, ustanovení čl. 17 odst. 3 písm. a) GDPR „*odráží skutečnost, že právo na ochranu osobních údajů není absolutním právem, ale musí (...) být posuzováno*

¹³ SDEU, C-131/12, rozsudek ze dne 13. května 2014, bod 81; SDEU, C-136/17, rozsudek ze dne 24. září 2019, bod 66.

¹⁴ SDEU, věc C-131/12, rozsudek ze dne 13. května 2014, bod 99; SDEU, věc C-136/17, rozsudek ze dne 24. září 2019, bod 53.

¹⁵ SDEU, věc C-136/17, rozsudek ze dne 24. září 2019, bod 56 a násl.

v souvislosti se svou funkcí ve společnosti a v souladu se zásadou proporcionality vyváženo s ostatními základními právy¹⁶. Toto ustanovení „výslovně zakotvuje požadavek poměřovat základní právo na respektování soukromého života a právo na ochranu osobních údajů, které jsou zakotveny v článcích 7 a 8 Listiny, se základním právem na svobodu informací, které zaručuje článek 11 Listiny.“¹⁷

53. Soudní dvůr dospěl k závěru, že „ je-li provozovateli vyhledávače předložena žádost o odstranění odkazu na internetovou stránku, na níž jsou zveřejněny osobní údaje, které spadají do zvláštních kategorií (...), musí tento provozovatel na základě všech relevantních okolností věci a s ohledem na závažnost zásahu do základního práva subjektu údajů na soukromí a na ochranu osobních údajů ve smyslu článků 7 a 8 Listiny ověřit, zda nejsou dány důvody významného veřejného zájmu (...) a zda je uvedení tohoto odkazu v seznamu výsledků zobrazeném po zadání jména subjektu údajů do vyhledávače nezbytně nutné k tomu, aby bylo chráněno právo uživatelů internetu, kteří mají potenciálně zájem na tom mít přístup k této internetové stránce na základě zadání takového dotazu do vyhledávače, na svobodu informací chráněné článkem 11 Listiny.“¹⁸
54. Závěrem lze konstatovat, že v závislosti na okolnostech mohou provozovatelé vyhledávačů odmítnout odstranit obsah ze seznamu výsledků vyhledávání, pokud prokáží, že jeho uvedení na seznamu výsledků je nezbytně nutné pro ochranu svobody informací uživatelů internetu.

2.2 Zpracování je nezbytné ke splnění právní povinnosti, které podléhá správce, nebo ke splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci svěřené správci

55. Obsah této výjimky znesnadňuje její použití v případě činnosti provozovatelů vyhledávačů a může mít vliv na rozhodnutí o odstranění některých výsledků vyhledávání, protože zpracování údajů provozovateli vyhledávačů je v zásadě založeno na jejich oprávněném zájmu.

2.2.1 Právní povinnost

56. Jen stěží si lze představit existenci ustanovení právních předpisů, která by ukládala provozovatelům vyhledávačů povinnost šířit určité informace. Jedná se o důsledek činnosti, kterou vyvíjejí. Provozovatelé vyhledávačů informace nevytvářejí ani nepředkládají.
57. Zdá se proto nepravděpodobné, že by mohly právní předpisy členských států ukládat provozovatelům vyhledávačů povinnost zveřejňovat určitý druh informací, namísto aby stanovily povinnost, aby tato zveřejnění byla provedena na jiných internetových stránkách, na které budou provozovatelé vyhledávačů následně jen odkazovat.
58. Tuto úvahu lze dále rozšířit na možnost, že by právo Unie nebo členského státu umožňovalo orgánu veřejné moci přijímat rozhodnutí, kterými by byla provozovatelům vyhledávačů uložena povinnost zveřejňovat informace přímo, a nikoli prostřednictvím odkazů ve formě URL adres na internetové stránky, které tyto informace obsahují.
59. Existují-li případy, ve kterých právo členského státu stanoví provozovatelům vyhledávačů povinnost zveřejňovat rozhodnutí nebo dokumenty obsahující osobní údaje nebo ve kterých toto právo opravňuje orgány veřejné správy požadovat takové zveřejnění, měla by být použita výjimka uvedená v čl. 17 odst. 3 písm. b) GDPR.

¹⁶ SDEU, věc C-136/17, rozsudek ze dne 24. září 2019, bod 57.

¹⁷ SDEU, věc C-136/17, rozsudek ze dne 24. září 2019, bod 59.

¹⁸ SDEU, věc C-136/17, rozsudek ze dne 24. září 2019, bod 69.

60. Toto použití musí zohledňovat podmínky, za nichž je stanoveno, to znamená, že uchovávání příslušných informací je nezbytné ke splnění právní povinnosti zveřejnění. Například to, že právní povinnost nebo rozhodnutí orgánu ze zákona oprávněného k jeho přijetí může zahrnovat lhůtu pro zveřejnění, nebo výslovně stanovené účely, kterých mohlo být v určité lhůtě dosaženo. V těchto případech platí, že pokud dojde k žádosti o odstranění výsledků vyhledávání v situaci, kdy již byly překročeny tyto lhůty, mělo by platit, že tuto výjimku již není možné použít.
61. Naopak často se stává, že právní předpisy členských států stanoví zveřejnění informací obsahujících osobní údaje na internetových stránkách. U této právní povinnosti zveřejňovat nebo uchovávat zveřejněné informace se nelze domnívat, že se na ní vztahuje výjimka obsažená v ustanovení čl. 17 odst. 3 písm. b) GDPR, jelikož ta necílí na provozovatele vyhledávačů, nýbrž na osoby zveřejňující internetové stránky, na jejichž obsah index provozovatele vyhledávače odkazuje. Provozovatel vyhledávače se proto nemůže dovolávat existence povinnosti odmítnout žádost o odstranění výsledků vyhledávání.
62. Při vyvažování práv subjektů údajů a zájmu uživatelů internetu na tom, aby měli přístup k informacím, by však mělo být přihlédnuto k právní povinnosti zveřejňování adresované jiným osobám zveřejňujícím internetové stránky. Skutečnost, že informace musí být zveřejněny na internetu na základě právního pověření nebo na základě rozhodnutí orgánu ze zákona oprávněného k jeho přijetí, svědčí o zájmu na tom, aby měla veřejnost k těmto informacím přístup.
63. Tato domněnka existence převládajícího zájmu veřejnosti neplatí pro původní internetové stránky stejným způsobem jako v případě indexu výsledků vyhledávání provozovatele vyhledávače. Přestože právní povinnost zveřejňovat informace na určitých internetových stránkách může vést k závěru, že by tyto informace neměly být z této internetové stránky odstraněny, rozhodnutí týkající se výsledků nabízených provozovatelem vyhledávače, kdy se jako hledaný výraz zpravidla používá jméno subjektu údajů, může být odlišné.
64. Při posuzování žádosti o odstranění výsledků vyhledávání nelze v těchto případech předpokládat, že z existence právní povinnosti zveřejnění nutně vyplývá, že pokud je tato povinnost uložena původním subjektům zveřejňujícím internetové stránky, není možné souhlasit s odstraněním výsledků vyhledávání ze strany provozovatele vyhledávače.
65. Toto rozhodnutí by mělo být přijato, jak stanoví obecné pravidlo, na základě poměrování práv subjektu údajů a zájmu uživatelů internetu na tom, aby měli k těmto informacím přístup prostřednictvím provozovatele vyhledávače.

2.2.2 Plnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci

66. Provozovatelé vyhledávačů nejsou orgány veřejné správy, a proto sami o sobě nevykonávají veřejné pravomoci.
67. Tyto pravomoci by ale mohli vykonávat, pokud by jim byly svěřeny právem členského státu nebo Unie. Stejně jako by mohli vykonávat úkoly veřejného zájmu, pokud by jejich činnost byla považována za nezbytnou k naplnění tohoto veřejného zájmu v souladu s vnitrostátními právními předpisy¹⁹.

¹⁹ GDPR, čl. 6 odst. 3: „Základ pro zpracování podle odst. 1 písm. c) a e) musí být stanoven:

a) právem Unie nebo;

b) právem členského státu, které se na správce vztahuje (...).“

68. Vzhledem k charakteristickým znakům provozovatelů vyhledávačů je nepravděpodobné, že by jim členské státy udělily veřejné pravomoci nebo že by shledaly, že jejich činnost nebo část této činnosti je nezbytná k dosažení zákonem stanoveného veřejného zájmu.
69. Pokud i přesto nastane případ, ve kterém právní předpisy členských států svěří vyhledávačům veřejné pravomoci nebo spojí jejich činnost s naplněním veřejného zájmu, budou vyhledávače moci využít výjimku stanovenou v ustanovení čl. 17 odst. 3 písm. b) GDPR. I zde platí úvahy, které byly dříve učiněny v případech, kdy právo členského státu stanovilo provozovatelům vyhledávačů právní povinnost zpracovávat informace.
70. Aby bylo možné nevyhovět žádosti o odstranění výsledků vyhledávání z důvodů souvisejících s touto výjimkou, je nutné stanovit, zda je zachování příslušných informací ve výsledcích vyhledávače nezbytné k dosažení sledovaného veřejného zájmu nebo k výkonu plné moci.
71. Na druhou stranu, pravomoci nebo veřejný zájem by právně vymezoval členský stát, a pokud by vyhledávač zamítl žádost o odstranění výsledků vyhledávání na základě této výjimky, muselo by platit, že tak učinil, protože se domníval, že jeho činnost je nezbytná k naplnění veřejných zájmů. Provozovatel vyhledávače by v takovém případě měl objasnit důvody, pro které má za to, že svou činnost vykonává ve veřejném zájmu. Bez takového objasnění nebude možné zamítnutí žádosti subjektu údajů o odstranění výsledku vyhledávání opřít o tuto výjimku.
72. V důsledku toho by se případnou stížností podle čl. 55 odst. 2 GDPR musel zabývat také dozorový orgán členského státu, jehož právo by platilo v daném případě.

2.3 Důvody veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví

73. Tato výjimka představuje zvláštní případ vycházející ze skutečnosti, že zpracování je nezbytné k naplnění veřejného zájmu.
74. V tomto případě je veřejný zájem omezen na oblast veřejného zdraví, ale stejně jako je tomu v případě veřejného zájmu v jakékoli jiné oblasti, musí být zákonný základ pro zpracování stanoven právem Unie nebo právem členského státu.
75. Z hlediska uplatňování této výjimky v souvislosti s činností provozovatele vyhledávače lze dospět ke stejným závěrům, jaké jsou uvedeny výše. Nezdá se pravděpodobné, že by právní předpisy členského státu nebo Unie mohly vytvořit vazbu mezi činností provozovatele vyhledávače a uchováváním informací nebo kategorie informací ve výsledcích poskytovatele vyhledávače a naplňováním účelů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví.
76. Tento závěr je jasnější, pokud vezmeme v úvahu, že jediným účinkem odstranění výsledků vyhledávání je to, že dojde ke smazání některých výsledků ze stránky s výsledky, která se zobrazí zejména při zadání jména jako kritéria vyhledávání. Samotné informace ale nejsou odstraněny z indexů provozovatelů vyhledávačů a lze je získat na základě zadání jiných vyhledávacích výrazů.
77. Je tedy obtížné si představit, že zachování možnosti zobrazit tyto výsledky v případě vyhledávání zejména na základě jména subjektu údajů lze obecně považovat za něco, co je nezbytné z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví.
78. Kritérii použitelnosti vnitrostátních norem a určením dozorového orgánu, který je povinen se projednat případné nároky v případě souvisejícím s článkem 17 GDPR, který byl zamítnut na základě této výjimky, se zabýval text výše.

2.4 Účely archivace ve veřejném zájmu, účely vědeckého či historického výzkumu či statistické účely v souladu s čl. 89 odst. 1, pokud je pravděpodobné, že by právo uvedené v odstavci 1 znemožnilo nebo vážně ohrozilo splnění cílů uvedeného zpracování

79. V tomto případě musí být provozovatel vyhledávače s to prokázat, že odstranění určitého obsahu ze stránky s výsledky vyhledávání představuje závažnou překážku pro naplnění účelů vědeckého nebo historického výzkumu nebo statistických účelů, nebo jejich naplnění zcela znemožňuje.
80. Je nutné pochopit, že tyto účely musí objektivně sledovat provozovatel vyhledávače. Skutečnost, že odstranění výsledků by mohlo mít významný dopad na naplnění účelů výzkumu nebo statistických účelů sledovaných uživateli služby provozovatele vyhledávače, není pro použitelnost této výjimky relevantní. Tyto účely, pokud existují, by měly být zohledněny při vyvažování práv subjektu údajů a zájmů uživatelů internetu na tom, aby měli prostřednictvím poskytovatele vyhledávače přístup k těmto informacím.
81. Je třeba také poznamenat, že provozovatel vyhledávače může tyto účely objektivně sledovat, aniž by v zásadě byla nutná vazba mezi jménem subjektu údajů a výsledky vyhledávání.

2.5 Určení, výkon nebo obhajoba právních nároků

82. V zásadě je velmi nepravděpodobné, že by provozovatelé vyhledávačů mohli tuto výjimku použít k zamítnutí žádostí o odstranění výsledků vyhledávání podle článku 17 GDPR.
83. Dále je třeba zdůraznit, že žádost o odstranění výsledků vyhledávání předpokládá odstranění některých výsledků ze stránky s výsledky vyhledávání poskytnuté provozovatelem vyhledávače, pokud je jako kritérium vyhledávání běžně použito jméno subjektu údajů. Přístup k těmto informacím je zachován za použití jiných výrazů vyhledávání.